

mægtig faa Honorar for at fungere som Kontorchef, havde man været ude over Vanskeligheden. Jeg synes, at i Virkeligheden har Finansudvalget skabt Vanskeligheden ved at henvise Sagen til Afgørelse ved særlig Lov. Saaledes som Sagen nu foreligger, vil jeg meget anbefale at stemme for Lovforslaget, naar det kommer til tredje Behandling. Der er ingen som helst Fare for, at vi skal faa en overflødig Embedsmand. Tværtimod vil der efter al Sandsynlighed blive fuld Brug for flere i Generaldirektoratet. Noget andet er, at man selvfølgelig i Andet Departement under Finansministeriet vil kunne spare en Mængde Embedsmænd, men det er en Sag for sig, som jeg ikke her kan komme dybere ind paa.

Forsvarsministeren (P. Munch): Indenrigsministeren er ved Forhandling i Landstinget om Skattelovforslagene forhindret i at være til Stede her, og han har bedt mig at sige, at han med Hensyn til de Enkeltheder, der er fremkommet her angaaende det foreliggende Lovforslag, vil udtale sig ved Lovforslagets tredje Behandling.

Svendson: Det er meget rimeligt og meget forstaaeligt for mig, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) er fremkommet med de Udtalelser, han fremkom med, og der er ingen Tvivl om, at i Realiteten er det ærede Medlem enig med mig i denne Sag. Vi kan være fuldt ud klar over, at det, der naas ved at vedtage dette Lovforslag, ikke er en Afhjælpning af de Mangler, som virkelig foreligger. Denne Afhjælpning kan kun ske ved en Aflastning af Arbejdet i Generaldirektoratet og ikke ved, at flere, som nu fungerer som Kontorchefer, faar det officielle Navn som saadanne.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) udtalte, at han var sikker paa, at vi vilde faa Brug for endnu flere Kontorchefer i Generaldirektoratet, selv efter en Omordning og Decentralisation. Det haaber jeg da ikke vil indtræde. Jeg synes, at det vilde være saa selvmodsigende, at man ikke godt kan tænke sig, at noget saadant vilde ske, at hvis man tager Tusinder af Sager bort fra Generaldirektoratet og lægger dem hen, hvor de egentlig hører hjemme, skulde Resultatet blive, at der dog i Generaldirektoratet vilde blive Brug for endnu flere Embedsmænd, end der var i Forvejen. Man er jo

ikke i og for sig daarligt stillet med Hensyn til Embedsmænd i Generaldirektoratet, eftersom de der har en Fuldmægtig eller Chef for hver Assistent. Der er, saa vidt jeg husker, 11—12 Kontorchefer og Fuldmægtige i Generaldirektoratet, og der er lige saa mange Assisterter. Jeg synes derfor, at de har en rigelig Mængde af Embedsmænd, og jeg mener, at kommer vi til en fornuftig Omordning, vil Tallet paa disse kunne reduceres ikke blot der, men ogsaa andre Steder, og det er det glædelige ved en Decentralisation af Postvæsenet, at der derved virkelig vil kunne spares adskillige Kræfter, baade Embedsmænd og andet Personale. Det er ikke saa udviklede Forretninger, der her er Tale om, som f. Eks. Statsbanestyrelsen er. Man maa derfor lettere kunne komme til en Omordning her.

Hvad jeg har gjort gældende tidligere og vedblivende vil gøre gældende, er, at den her foreslaaede Ordning ikke er en virkelig Afhjælpning af Manglerne. Den forslaar intet, og Vedtagelsen af denne Ordning vil mulig foregribe en endelig fornuftig Ordning. Har man nemlig først faaet ansat en Mand som Kontorchef, vil det ved en Omordning være meget vanskeligt at komme bort derfra igen. Jeg ved meget godt — hvad det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds fremhævede —, at man kan sætte en Embedsmand paa Vartpenge og give ham $\frac{2}{3}$ af Lønnen og lade ham spadserere, indtil man faar Brug for ham, men jeg tror ikke, denne Bestemmelse vil blive bragt til Anvendelse i Fremtiden, lige saa lidt som den er blevet det i Fortiden. Mindretallet har imidlertid været villigt til, indtil en endelig Ordning kan træffes, at gøre det samme som Flertallet, kun vil vi ikke have en kongelig Embedsmand udnævnt, som vi ikke kan blive af med igen, hvis det viser sig, at vi ikke har Brug for ham; vi ønsker at lade den Mand, hvem det er paa-tænkt at udnævne til Kontorchef, udføre Arbejdet og at give ham det nødvendige Vederlag derfor, saa har vi ingen Forpligtelse til i Fremtiden at opretholde Embedet, hvis dette viser sig overflødigt. Den Forskel, der er imellem Flertallets og Mindretallets Stilling, er et rent Hønnørspørgsmaal og ikke i nogen Henseende en Realitet, og derfor vil jeg henstille, at man — vi skal jo ikke i Dag stemme over Lovforslagets endelige Vedtagelse — ved tredje Behandling stemmer imod Lovforslaget.